

Róma megalapozza a látomást – Tizennegyedik szám

Krisztus visszatükröződései és a fenevad képmásának kialakulása: prófétai párhuzam az utolsó napokban

Jeff Pippenger
2024-09-02

A prófécia azon vonala, amely azonosítja, mikor alkot az Egyesült Államok képet a fenevadnak és a fenevadról, akkor teljesedik, amikor a protestantizmus szarva Krisztus képét formálja. E formálódás konkrétan Dániel könyvének tizedik fejezetében kerül azonosításra, amikor Dániel szemléli a „marah”, vagyis a látomás oksági tükröképét. Dániel azokat jelképezi, akik Krisztust szemlélik, és eközben Krisztus jellemét tükrözik vissza. A száznegyvennégyezer, akiket a tizedik fejezetben Dániel képvisel, csakis úgy formálják meg bensőjükben Krisztus képmását, hogy az Ő jellemét szemlélik. Szemlélés által elválnak.

A fenevad képe a fenevadat tükrözi, és a fenevad képmásának kialakulása Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldőlt. Amikor a protestáns egyházak átveszik az Egyesült Államok kormányzatának irányítását, akkor létrehozzák az egyház és állam ama rendszerének képmását, amely azt az uralmi szerkezetet azonosítja, amelyet a pápai hatalom alkalmazott, mielőtt a politikai támogatást megvonták tőle. Ugyanezen időszakban Krisztus képmása is létrejön az Ő utolsó napi népében. Mindazonáltal voltak olyanok, akik Dániellel voltak, mégsem látták a látomást, mert elfutottak a látomás elől. Elbuktak a fenevad képmásának kialakulására vonatkozó próbában, mivel a próba idején megtagadták, hogy Krisztus képmása kialakuljon bennük.

A visszatükröződés szellemi alapelve úgy valósul meg, hogy az ember egy olyan tükörbe tekint, amely Krisztust jelképezi; és mivel a „marah” látomás oksági látomás, a tükörben megjelenő Krisztus képe Krisztus képét hozza létre az emberiségben. A szó szerinti tükör annak az embernek a képét veri vissza, aki a tükörbe néz, a szellemi alkalmazásában azonban ennek az alapelvnek vannak a tükörrel összefüggő változói. Akik csupán „az igének hallgatói, és nem megtartói”, „megnézi magát, elmegy, és azonnal elfelejti, milyen ember volt.” A tükörbe néznek, és csak az emberiséget látják.

A másik csoport, akik „nem feledékeny hallgatói, hanem cselekvői is a munkának”, meglátják Isten törvényét, meglátják Krisztust a tükörben. A munka abban áll, hogy megértjük: a visszatükröződés elvének van egy „természetes” valósága és egy lelki valósága. Dániel szemlélteti azokat, akik elvégezték a „munkát”, mert a kilencedik és tizedik fejezetben azt a munkát ábrázolja, amely a visszatükröződés lelki elvét létrehozza.

Azokban a napokban én, Dániel, teljes három hétig gyászoltam. Nem ettem semmi ínyemre való kenyeret, hús és bor sem jutott a számba, és egyáltalán nem kentem meg magamat, mígnem betelt a teljes három hét. Dániel 10:1, 2.

Gábrriel részleges magyarázatát adta Dánielnek a nyolcadik fejezet látomásáról, de Dániel nem értette meg azt teljesen.

És én, Dániel, elaléltam, és bizonyos napokig beteg voltam; azután felkeltem, és a király dolgát végeztem; és megdőbbsentett a látomás, de senki sem értette azt. Dániel 8:27.

White testvér arról tájékoztat bennünket, hogy Dániel a Dániel könyve nyolcadik fejezetében található üzenet magyarázatának megértését kereste, amelyet Gábrriel a kilencedik fejezetben hozott Dánielnek.

„Új és mélyebb komolysággal Miller tovább folytatta a próféciák vizsgálatát; egész éjszakákat, valamint nappalokat szentelt annak tanulmányozására, ami immár oly rendkívüli fontosságúnak és mindent betöltő jelentőségűnek tűnt. Dániel nyolcadik fejezetében semmiféle támpontot nem talált a 2300 nap kezdőpontjára nézve; Gábrriel angyal, jöllehet azt a parancsot kapta, hogy értelmezze a látomást Dánielnek, csupán részleges magyarázatot adott neki. Amint a próféta látomása előtt feltárult az egyházra váró rettenetes üldözés, testi ereje elhagyta. Többet már nem tudott elviselni, és az angyal egy időre elhagyta őt. Dániel „elájult, és több napig beteg volt”. „És álmélkodtam ezen a látomáson” — mondja —, „de senki sem értette.””

„Isten azonban megparancsolta az Ő küldöttének: »Értesd meg ezzel az emberrel a látomást.« E megbízatást teljesíteni kellett. Ennek engedelmességre az angyal valamivel később visszatért Dánielhez, ezt mondva: »Most jöttem ki, hogy értelemmel és belátással ajándékozzalak meg;« »azért értesd meg a dolgot, és fontold meg a látomást.« Dániel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. A 8. fejezet látomásában maradt egy fontos pont, amely magyarázat nélkül maradt, mégpedig az időre vonatkozó rész — a 2300 nap időszaka; ezért az angyal, amikor folytatta magyarázatát, főként az idő tárgyán időzött.” A nagy küzdelem, 325.

A tizedik fejezetben arról értesülünk, hogy Dánielnek értelme volt a „látomás” és a „dolog” felől, de Dániel több világosságot kívánt, ezért szívét arra adta, hogy megtalálja azt az értelmet, és huszonegy napig böjtölt. Ezzel az utolsó napok azokat jelképezi, akik értik a visszatükröződésnek azt a lelki elvét, amelyet a visszatükröződés természetes elve előképez. Ez az értés cselekedeteik által válik szemléletessé, és cselekedeteiket Dániel azzal ábrázolja, hogy Isten prófétai beszédének helyes megértését keresi. Azoknak a nyilvánvaló ellentéte pedig, akik elfutottak a látomás elől, az, hogy ők nem keresték Isten prófétai beszédének helyes megértését.

Isten prófétai igéjének ama igazsága, amelynek megértésére Dániel a bemutatás szerint éhez, az utolsó napok világossága, mert Dániel a száznegyvennégyezer jelképe. Dániel tehát egy olyan osztályt képvisel, amely arra törekszik, hogy megértse Isten prófétai igéjének ama világosságát, amely a kegyelemidő lezárulta előtti végső próbaként van ábrázolva. E tekintetben ez Jézus Krisztus Kijelentése, amely közvetlenül a kegyelemidő lezárulta előtt válik felnyitottá, ugyanakkor pedig ez az a próba is, amely a fenevad képmásának kialakulásaként van ábrázolva.

A fenevad képmásának kialakulása közvetlenül azonosítja azt a folyamatot, amelynek során a fenevad képmása létrejön. Ezt a valóságot nem lehet helyesen meghatározni anélkül, hogy előbb ne azonosítsunk a próba elsődleges tárgyát, a fenevadat. A fenevad az, amely meghatározza és azonosítja, miként formálódik a képmás.

„De mi a „fenevad képmása”? és miként fog kialakulni? A képmást a kétszarvú fenevad készíti, és a fenevad képmása az. Úgy is neveztetik, hogy a fenevad képmása. Ahhoz tehát, hogy megtudjuk, milyen a képmás, és miként fog kialakulni, magának a fenevadnak — a pápaságnak — a jellemzőit kell tanulmányoznunk.

„Amikor az ősegyház megromlott azáltal, hogy eltávozott az evangélium egyszerűségétől, és elfogadta a pogány szertartásokat és szokásokat, elveszítette Isten Lelkét és erejét; és hogy uralkodhasson az emberek lelkiismerete felett, a világi hatalom támogatását kereste. Ennek eredménye lett a pápaság, egy egyház, amely az állam hatalmát ellenőrzése alatt tartotta, és azt saját céljainak előmozdítására használta fel, különösen az „eretnekség” megbüntetésére. Ahhoz, hogy az Egyesült Államok létrehozza a fenevad képmását, a vallási hatalomnak oly módon kell uralma alá vonnia a polgári kormányzatot, hogy az állam tekintélyét az egyház szintén saját céljainak megvalósítására használhassa fel.” A nagy küzdelem, 443.

Ahhoz, hogy „megtudjuk, milyen az a kép, és miként kell azt elkészíteni, magának a fenevadnak — a pápaságnak — a jellemzőit kell tanulmányoznunk.” A fenevad az, amely megalapozza azt a látomást, amely az utolsó napok próbája, s amely közvetlenül a kegyelmi idő lezárulta előtt következik be. Dániel megértette a látomást és a dolgot.

Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében kijelentetett egy dolog Dánielnek, akit Baltazárnak neveztek; és a dolog igaz volt, de az elrendelt idő hosszú; ő pedig megértette a dolgot, és értelme volt a látomás felől. Dániel 10:1.

A látomás a kétezer-háromszáz év „march” látomása. A „dolog” a héber „dabar” szó, amelynek jelentése: „szó”. Ugyanaz a szó („dabar”), amelyet az első versben „dolog”-nak fordítanak, a kilencedik fejezet huszonharmadik versében „ügy”-nek van fordítva.

Igen, miközben még imádság közben beszéltem, az a férfiú, Gábriel, akit kezdetben a látomásban láttam, sebesen repülve megérintett engem az esti áldozat idején. És értésemre adta, szólt hozzám, és ezt mondta: Dániel, most azért jöttem ki, hogy értelmet és megértést adjak neked. Könyörgéseid kezdetén kijött a parancsolat, és én eljöttem, hogy tudodra adjam; mert te felette igen kedvelt vagy: azért értsd meg a dolgot, és fontold meg a látomást. Dániel 9:21–23.

Gábriel Dániel imádságára válaszul jön Dánielhez, amely ahhoz a világossághoz kapcsolódik, amelyet Dániel akkor kapott, amikor megértette, hogy a fogságban van, amelyet a 3Mózes huszonhat szétszóratása jelképez.

Uralkodásának első esztendejében én, Dániel, megértettem a könyvekből az esztendők számát, amelyről az Úr beszéde szólt Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőt teljesít be Jeruzsálem pusztulásain. Dániel 9:2.

A Jeremiás által azonosított fogság Dánielt a Mózes által feljegyzett „hét idő” fogságához vezette, amely egyszerre volt „eskü” és „átok”.

Igen, az egész Izráel áthágta a te törvényedet, és elhajlott, hogy ne hallgasson a te szódra; ezért ránk áradt az átok és az eskü, amely meg van írva Mózesnek, az Isten szolgájának törvényében,

mert vétkeztünk ellene. És megerősítette az ő beszédeit, amelyeket ellenünk szólt, és bíráink ellen, akik ítélték minket, azáltal, hogy nagy veszedelmet hozott ránk; mert az egész ég alatt nem történt olyan, amilyen Jeruzsálemmel történt. Amint meg van írva Mózes törvényében, mindez a veszedelem ránk jött; mindazáltal nem esedeztünk az Úrnak, a mi Istenünknek színe előtt, hogy megtérjünk a mi hamisságainkból, és megértsük a te igazságodat. Dániel 9:11–13.

Jeremiás és Mózes két tanúbizonysága alapján Dániel megértette, hogy a Jeruzsálemre hozott pusztulás az a „Mózes” „átka” volt, amely „kiáradt” az ősi Izráelre. White testvér Jeremiás tanúbizonyságára mint „a gyülekezethez szóló bizonyágtételekre” utal, és ebben a tekintetben Jeremiást az utolsó napok Prófétaság Lelkével azonosítja, mert „a gyülekezethez szóló bizonyágtételek” az utolsó napokban éppen ezt jelentik. Jeremiás a Prófétaság Lelkét jelképezi, Mózes pedig a Bibliát.

Dániel az utolsó napoknak azokat jelképezi, akik ama két tanúbizonyságból megértik, hogy szétszórattak, és akik a Bibliából és a Prófétaság Lelkéből megértik, hogy felébredtek arra a tényre, miként Dániel is, hogy ő (ők) fogságban volt, és hogy ezt a fogságot Isten prófétai Igéje ábrázolta.

Isten utolsó napokban élő népének tapasztalata a tíz szűz tapasztalata.

„Máté 25 tíz szűzről szóló példázata az advent népének tapasztalatát is szemlélteti.” The Great Controversy, 393.

A tíz szűzről szóló példázat késedelmének ideje ugyanazt a felébredést jelképezi, amelyet Dániel a kilencedik fejezetben tapasztalt. A két megszentelt tanú alapján Dániel felismerte, hogy egész élete Isten Igéjében foglalt egy meghatározott prófécia beteljesedése volt. Ez a prófécia arra a gyógyírra irányította Dánielt, amelyre szüksége volt ahhoz, hogy felkészüljön arra, ami vele a legközelebbi fejezetben történni fog. Ugyanígy, amikor a milleriták beteljesítették a tíz szűz példázatát, nekik is fel kellett ébredniük arra a tényre, hogy az első csalódás és késedelem elaltatta őket. Valamennyi próféta az utolsó napokat jelképezi.

Dániel és a milleriták felébredése két tanúbizonysága a száznegyvennégyezer felébredésének az utolsó napokban.

„Jézus és az egész mennyei sereg együttérzéssel és szeretettel tekintett azokra, akik édes várakozással sóvárogtak látni Őt, akit lelkük szeretett. Angyalok lebegtek körülöttük, hogy megőrizték őket megpróbáltatásuk órájában. Azok pedig, akik elmulasztották befogadni a mennyei üzenetet, sötétségben maradtak, és Isten haragja fellobbant ellenük, mert nem akarták befogadni a világosságot, amelyet a mennyből küldött nekik. Azok a hűséges, csalódottak, akik nem tudták megérteni, miért nem jött el az ő Uruk, nem maradtak sötétségben. Ismét Bibliájukhoz vezettettek, hogy kutassák a prófétai időszakokat. Az Úr keze levétetett a számokról, és a tévedés megmagyaráztott. Meglátták, hogy a prófétai időszakok 1844-ig terjedtek, és hogy ugyanaz a bizonyíték, amelyet annak igazolására tártak elő, hogy a prófétai időszakok 1843-ban zárultak le, azt bizonyította, hogy 1844-ben érnek véget. Isten Igéjéből világosság ragyogott helyzetükre, és felfedezték a késedelem idejét — „ha késik is [a látomás], várj rá”. Krisztus közeli eljövételébe vetett szeretetükben figyelmen kívül hagyták a látomás késedelmét, amely arra szolgált, hogy nyilvánvalóvá tegye az igazán várakozókat. Ismét volt

egy meghatározott időpontjuk. Mégis azt láttam, hogy közülük sokan nem tudtak súlyos csalódásuk fölé emelkedni, hogy birtokába jussanak annak a buzgóságnak és erőnek, amely 1843-ban jellemezte hitüket.” Korai írások, 236.

A példázat beteljesedéseként a milleriták „figyelman kívül hagyták a látomás késedelmét”, de „ismét” „Bibliájukhoz vezettettek, hogy kutassák a prófétai időszakokat. Az Úr keze levétetett a számokról, és a tévedés megmagyaráztatott.” Dániel a Bibliához vezettetett, és „az Úr keze” levétetett „a prófétai időszakokról”; és amikor Dániel mint cselekvő, nem csupán hallgató, tevékeny hit által bebizonyította, hogy megértette Jeremiás és Mózes üzenetét azáltal, hogy betöltötte a Léviták könyve huszonhatodik fejezetében adott útmutatásokat, valamint Isten népe szétszórt állapotának orvosságát és megoldását, akkor adatott meg Dánielnek a „magyarázat”.

Amikor a száznegyvennégyezer az utolsó napokban a példázat késedelmi idejét annak végső és legtökéletesebb beteljesedésében betölti, ezt egy olyan időszakban teszik majd, amikor „a fenevad képének kialakulása” lesz a nagy próbájuk.

E gondolatokat a következő cikkben folytatjuk.

„Amikor a gyümölcs megterem, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás.” Krisztus sóvárgó vágyakozással várja önmaga megnyilvánulását az Ő egyházában. Amikor Krisztus jelleme tökéletesen visszatükröződik az Ő népében, akkor eljön, hogy mint az Övéit magának követelje őket.” Krisztus példázatai, 69.

„A világot Istennel kapcsolatos téves felfogás sötétsége borítja. Az emberek elveszítik az Ő jellemének ismeretét. Jellemét félreértették és félremagyarázták. Ebben az időben Istentől származó üzenetet kell hirdetni, olyan üzenetet, amely befolyásában megvilágosító, erejében pedig üdvözítő. Ismertté kell tenni az Ő jellemét. Dicsőségének világosságát kell beárasztani a világ sötétségébe: jóságának, irgalmának és igazságának világosságát.

„Ez az a munka, amelyet Ézsaiás próféta a következő szavakkal vázolt fel: »Ó, Jeruzsálem, aki örömhírt viszel, emeld fel hangodat erővel; emeld fel, ne félj; mondd Júda városainak: Íme, a ti Istenetek! Íme, az Úr Isten erős kézzel jön, és karja uralkodik érette; íme, jutalma vele van, és cselekedete előtte jár.« Ézsaiás 40:9, 10.”

„Azoknak, akik várják a Vőlegény eljövételét, ezt kell mondaniuk a népnek: »Íme, a ti Istenetek!« Az irgalmas világosság utolsó sugarai, az irgalom utolsó üzenete, amelyet a világnak át kell adni, az Ő szerető jellemének kinyilatkoztatása. Isten gyermekeinek ki kell nyilvánítaniuk az Ő dicsőségét. Saját életükben és jellemükben kell feltárniuk, mit cselekedett értük Isten kegyelme.” Krisztus példázatai, 415.